ANUL IX No. 2585 EDIȚIA A TREIA SAMBATA 13 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureștĭ* la Casa administrațieĭ
In *Județe* și *Streinătate* prin mandate poștale

	Țară	Streinătate
Un an	30 Leĭ	50 Leĭ
Șase lunĭ	15 „	25 „
Treĭ lunĭ	8 „	13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereștĭ Romîne de cuĭŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație și la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Inutilitatea cinsteĭ

Cu cît intru maĭ mult și maĭ adînc în viața politică, cu atît mă conving maĭ straşnic de inutilitatea cinsteĭ în blagoslovita țară, pe care setea de glorie militară a luĭ Trajan a zemislit-o pe malurile bătrînuluĭ Danubiŭ.

Dacă eștĭ cinstit, pungașiĭ carĭ alcătuĭesc majoritatea acelora carĭ *fac politică*, te numesc saŭ prost saŭ ipocrit. Cinstit adevărat orĭ cinstit numaĭ de ochiĭ lumeĭ, la prima ocaziune veĭ fi declarat pungaș, de primul zăpăcit, căruĭa nu ĭ-aĭ răspuns imediat la acuzarea că tu eștĭ autorul furtuluĭ Turnuluĭ Colțeĭ.

Astea toate le suferă orĭ-ce om pe care trista sa soartă îl aruncă în vultoarea luptelor politice din țara romînească.

Noŭ intrat în acest vecĭnic scandal, ĭ-am simțit deja toate neajunsurile și am făcut toate experiențele.

Cînd eram simplu avocat, stînd de-o-parte de politică și ocupîndu-mă de profesiunea mea și de propăvăduirea ideilor socialiste, nu era un om care să-mĭ arunce în obraz vre-o acuzare de necinste.

De îndată ce am început să le turbur digestiunea tutulor pungășiilor și afacerilor veroase, de îndată ce cu vehemența nouluĭ venit m'am apucat să curăț grajdurile luĭ Augias și să daŭ cu nasul în propriile lor necurățeniĭ, ca pe pisicile vițioase, pe toțĭ gheșeftariĭ de vorbe și de fapte, cinstitul și corectul de erĭ, a devenit imediat un pungaș ordinar, lipsit de orĭ și ce scrupul și inteligență.

Zilele trecute, ziarul *Rominul*, nu știŭ pentru ce și de cine îmboldit, a lansat știrea că are documente că *eŭ*, în calitate de proprietar al ziaruluĭ *Adevĕrul*, aș fi luat banĭ de la generalul Lahovary ca să combat greva ofițerilor de cavalerie. Era ușor de răspuns organuluĭ, prin care fiul mareluĭ Rosetti dezonorează memoria ilustruluĭ săŭ părinte: nedevenind proprietar și redactor al *Adevĕruluĭ* de cît la 1 Ianuarie 1895, nu puteam fi cumpărat pentru o campanie dusă în Februarie 1894. Am preferat însă să păstrez tăcerea, văzînd că acuzarea este așa de stupidă, că nimenĭ nu o va lua în serios; căcĭ este monstruos lucru, ca cine-va, fără probe, fără să i se publice un singur document, să fie acuzat că și-a vîndut condeiul guvernuluĭ saŭ polițieĭ, ca un simplu redactor de la *Rominul*, *Voința* saŭ *Gazeta*. Cu toate acestea, s'aŭ găsit chiar ziare *democratice*, carĭ să-mĭ facă un cap de acuzare din tăcerea mea, zicîndu-mĭ:

— Aĭ fost acuzat de a fi luat banĭ de la generalul Lahovary și nu răspunzĭ, decĭ eștĭ vinovat?

Și de la ziarele obscure și fără însemnătate politică, bîrfeala a găsit loc într'o foaĭe colectivistă oficioasă.

— Nu maĭ este chip de păstrat tăcerea, mĭ-am zis atuncĭ, oameniĭ aceștia, tot calomniindu-mă, pot să acrediteze această infamie.

Atuncĭ am propus să se numească o comisiune, un juriŭ care să cerceteze dacă ziarul *Adevĕrul* s'a făcut vinovat de această poțlogărie.

Pînă acum nu am primit nicĭ un răspuns și pot face prinsoare că nicĭ unul din aceĭa carĭ aŭ lansat calomnia nu va avea curagiul să ridice sfidarea mea.

Vor urma însă înainte cu calomniile lor și vecĭnic mă vor arăta ca pe unul pe care generalul Lahovary l-a putut cumpăra cu cîte-va miĭ de leĭ.

Și acum vedețĭ lămurit pentru ce zic eŭ că cinstea este absolut inutilă în țara romînească, e—o marfă fără căutare. Orĭ am luat orĭ nu am luat baniĭ generaluluĭ Lahovary, tot acolo voiŭ ajunge, căcĭ imbeciliĭ și bîrfitoriĭ mă vor învinui că am făcut această faptă neonestă!

..... Și acum de sigur v'ațĭ convis și D-v. că cinstea este absolut inutilă în țara romînească și aceĭa carĭ, ca mine, maĭ cred în așa ceva, nu pot fi de cît niște simpli naivĭ.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Rapoarte polițieneștĭ

Raportul polițieĭ pe ziua de 11 Iulie, coprinde următoarele informațiunĭ, pe carĭ le reproducem ad-literam:

1) „S'a condus secțieĭ 4, Alex. Georgescu, că a furat o perechĭe izmene din Băile populare."

Raportul nu ne spune, însă, dacă izmenele luaseră baie maĭ d'inainte, orĭ eraŭ în stare cu totul... populară.

2) „S'a depus la secția 9, una perechĭe pantalonĭ de damă, ce s'a găsit pe strada Dionisieĭ".

Facem prinsoare că aceștĭ pantalonĭ nu eraŭ franțuzeștĭ, căcĭ la din contra, dama în chestie n'avea nevoĭe să-ĭ scoață tocmaĭ pe strada Dionisie.

Iar din raportul de la 10 Iulie, extrag:

„S'a depus la Secția 50 o vestă de postav *bleomarin*, găsită pe stradă".

Rugăm pe D. director San-Marin să nu ne maĭ scrie rapoartele în *bleomarin*, fiind că ne pare răŭ. Nu de alta.

Vax

Polițaĭul rîdea!

Gazeta, scârboasa reptilă a celuĭ maĭ scârbos partid politic afișează, o teorie:

In afacerea agresiuneĭ din Bacăŭ noĭ am arătat cum totul era înscenat și cum polițaĭul rîdea pe cînd bătăușiĭ operaŭ.

La aceste probe de complicitatea administrațiuneĭ prefectuluĭ Lecca, *Gazeta* declară că e vinovat comisarul care rîdea, în loc să intervină; dar, se întreabă scribul guvernamental, *de ce mulțimea n'a intervenit?*

Va să zică, de câte orĭ mulțimea nu poate interveni, poliția nu trebuĭe să se amestece și criteriul mișcărilor eĭ este faptul intervențieĭ saŭ a neintervențiuneĭ mulțimeĭ.

De sigur că mulțimea ar fi intervenit în alte împrejurărĭ. Când însă în Bacăŭ, publicul este terorizat de administrațiune și de banda bătăușilor protegiațĭ de poliție, când toată lumea care este inpotriva familieĭ Lecca este znopită în bătăĭ, e natural lucru ca mulțimea să se teamă să ia apărarea a douĭ călătorĭ carĭ veneaŭ să răspundă la o chiemare în judecată la Curtea cu jurațĭ

E de ajuns dar ca mulțimea să stea înmărmurită față de acest act brutal, ca polițaĭul să aibă dreptul să rîdă și *Gazeta* să ridice în teorie această monstruozitate.

Gazeta **declară însă că dacă polițaĭul rîdea ar fi vinovat. De ce însă până acum nimenĭ nu l-a destituit și nu l-a dat în judecată pentru refuz de serviciŭ legalminte datorit?**

Sfinx.

Mojicizmul în politică

Liberaliĭ nu sînt mulțumițĭ că aŭ disperat țara cu toate invențiunile insalubre cu carĭ ne-aŭ copleșit de cînd aŭ venit la putere, dînșiĭ aŭ crezut că e nevoĭe să introducă și «mojicizmul» în luptele politice.

Cele-l'alte partide, democrațiĭ, socialiștiĭ, conservatoriĭ pot fi violențĭ, pot fi irascibili, pot fi nedreptĭ de multe orĭ, liberaliĭ singurĭ sînt mojicĭ în polemicele lor. Liberalul, cînd vrea să combată cu vehemență, îțĭ trimete o mitocănie, cînd vrea să facă spiritĭ o nimerește ca la ușa cortuluĭ, în sfîrșit mojicizm de la început și pina la sfîrșit.

Zilele trecute, douĭ redactorĭ aĭ Adevĕruluĭ *aŭ fost atacațĭ mișelește la Bacăŭ de către o bandă polițienească și liberală. Eĭ bine, ziarele liberale, departe de a reproba faptul precum eraŭ datoare să procedeze măcar de ochiĭ lumeĭ, dînsele se aruncă cu un mănunchiŭ de injurii asupra celor atacațĭ. Și în fruntea vulgarilor insultătorĭ, maĭ pe jos chiar de cît bătăușiĭ Talianu, Rey și Cozner, găsim pe scribiĭ inconștiențĭ de la* Voința Națională, *organul principal și oficios al partiduluĭ. Acest organ nerușinat împinge imprudența pînă a numi pe D-niĭ Mille și Fella „banda de douĭ," și după aceea declară că s'a ferit în tot-d'a-una și că se va feri și pe viitor a fi „confrate" cu* Adevĕrul.

Această nouă mitocănie liberal-națională, adăogată la altea mojiciĭ trecute, nu ne surprinde; amintim numaĭ actualilor scriitorĭ de la Voința, *cum că era o vreme — și nu e tocmaĭ mult de-atuncĭ—cînd actualul ministru de finance și directorul gazeteĭ colectiviste, vizita foarte des redacția* Adevĕruluĭ *și îĭ milogea concursul în potriva guvernuluĭ conservatoare.*

Noĭ, din respectul pe care îl avem pentru marea instituție a preseĭ, nicĭ o dată nu ne-am permis să numim „banditĭ" pe redactoriĭ Voințeĭ Naționale, *deși printre scriitoriĭ și impiegațiĭ acestuĭ ziar aŭ figurat în tot-d'a-una foștĭ și viitorĭ agențĭ de poliție.*

Toată deosebirea vine de acolo că, pe cînd noĭ nu sîntem nicĭ mitocanĭ, nicĭ mojicĭ, liberaliĭ-ocultiștĭ sînt și mojicĭ și mitocanĭ.

Dragoș.

Pentru o reptilă

Intr'o revistă, care pare a fi scrisă de Silaghi în biurourile siguranțeĭ publice, ziarul fostuluĭ socialist Procopiŭ ĭa în zeflemea agresiunea suferită de noĭ la Bacăŭ și declară că noĭ ceștia de la *Adevĕrul* sîntem singuriĭ ziariștĭ carĭ *mîncăm bătaĭe*.

La această obrăznicie nu avem de răspuns, de cît numaĭ atîta: redactoriĭ de la *Adevĕrul* aŭ mîncat ce-ĭ dreptul o bătaĭe; această bătaĭe însă a fost făcută de bande armate și datorite uneĭ inscenărĭ polițienești.

Majorul Coccea cu toțĭ ofițeriĭ batalionuluĭ luĭ Ferdinand și din ordinul acestuĭa, aŭ invadat redacția *Adevĕruluĭ*, în 1893, și aŭ lovit pe directorul *Adevĕruluĭ* și pe fostul prim-redactor Roman.

Am maĭ suferit devastarea din 1894, cînd colectiviștiĭ, mizerabiliĭ politicianĭ de azĭ, fiind în capul *Ligeĭ culturale* și de conivență cu poliția coloneluluĭ Rasti aŭ asmuțit pe cîțĭ-va dezmetecĭ și pe toțĭ spioniĭ polițieneștĭ ca să spargă *noaptea* biurourile noastre cu topoarele, să ne devasteze tipografia și să ne împiedece de a apare.

Casierul Ligeĭ, D. Periețeanu-Buzăŭ, era șeful bandeĭ care ne rupea ziarele și le plătea din fondurile menite să ușureze suferințele Romînilor transilvănenĭ.

La Bacăŭ, sîntem atrașĭ într'o infamă cursă și unul dintre redactoriĭ noștri este lovit, înconjurat fiind de o bandă organizată de prefectul Lecca.

Iată istoricul bătăilor redactorilor de la *Adevĕrul*. Aceste bătăĭ și agresiunĭ ne onorează; ele dovedesc că mulțĭ s'aŭ încercat să ne facă să tăcem și că nu s'a ctrutat nimica.

Adevĕrul, în tot-d'a-una, chiar sub amenințările bandelor. și-a făcut datoria de-a demasca pe politicianiĭ mizerabilĭ din toate partidele — și orĭ ce se va întîmpla, vecĭnic îșĭ va face datoria.

Cos.

Sturdza și Banffi

Foița polițienească din strada Nouă se încearcă a dezminți știrea noastră privitoare la angajamentul formal luat de D. D. Sturdza față de ministrul maghĭar Banffi, că va trimite maĭ mulțĭ deputațĭ și senatorĭ la congresul interparlamentar ce se va ține la Pesta.

Agențiĭ de la *Gazeta* n'aŭ pĭerdut nicĭ de astă-dată ocazia de a se face maĭ ridicolĭ de cît sînt, căcĭ prin deducțiunile pe carĭ le trag de păr, în loc să dezmintă, aŭ confirmat știrea dată de noĭ.

Intr'adevăr, *Gazeta* afirmă că D. Sturdza nu s'a angajat **oficial și în scris,** fără a ne spune că nu s'a angajat nicĭ **verbal,** lăsînd ast-fel să se înțeleagă că D. Sturdza s'a obligat față de ministrul maghĭar nu pe cale diplomatică, ci în particular, dar totușĭ în calitate de ministru-președinte al Romînieĭ. Decît nicĭ această afirmațiune a *Gazeteĭ* nu este exactă, căcĭ ĭată ce spune oficiosul maghĭar *Pester Lloyd* cu data de 20 Iulie:

„Intre D. Banffy și D. Sturdza se tratează în privința participăreĭ Romînieĭ la congresul interparlamentar din Pesta.

„D. Sturdza a promis D-luĭ Banffy participarea Romînieĭ la congres, dar fiind-că D. Banffy voĭește să fie absolut sigur, în privința aceasta va trimite la Bucureștĭ pe D. Pazmandy spre a trata cu D. Sturdza."

Pester Lloyd fiind **organul ministruluĭ maghĭar Banffy,** credem că e maĭ în măsură de cît polițiștiĭ de la foița din casele luĭ Kibric ca să cunoască adevărul în această afacere, care interesează pe D. de Banffy.

Oficiosul francez *Le Temps*, de asemene **publică aceeaș știre despre tratările dintre D-niĭ Banffy și Sturdza.**

Dar poate că *Le Temps* a uĭtat să ceară voĭe repțileĭ de la noĭ ca să trateze chestiunĭ carĭ sînt în afară de resortul polițienesc. In acest caz, atît *Pester Lloyd* cît și *Le Temps* sînt niște organe bune de pus la carantină ĭar scriitoriĭ de la *Gazeta*, sub sticlă.

Diplom.

Năzdrăvăniile zileĭ

Dionisie Șterpelescu

Onor. desenator al Adevĕruluĭ *ne reprezintă pe episcopul de Buzăŭ în momentul psihologic cînd debitoriĭ îl apucă de poalele antereuluĭ și-ĭ trage pe spinare maĭ multe protesturĭ.*

Bĭetul episcop, cu toată protecția ce-ĭ acordă guvernul precum și Prea **Sfrinția** *Sa Partenie al Păunichiĭ, s'a văzut pus în trista pozițiune ca s'o șteargă la sănătoasa, luînd cu dînsul banii și lăsînd creditorilor numaĭ polițele.*

Dar pentru această Arghiropungășie Sinodul n'a găsit cu cale să pronunțe caterisirea, căcĭ episcopul Șterpelescu *al Buzăuluĭ d'impreună cu Prea* Sfrinția *Sa Partenie al Păunichiĭ și cu Timuș al* Rușciuculuĭ *s'aŭ coalizat pentru ca nimenĭ să nu se poată atinge de dînșiĭ.*

Vardalabum.

Revoluția macedoneană

Flacărĭ de paĭe.—Guvernul bulgar.—Țăranul macedonean.—Cum s'ar provoca revoluțiunea.

Foc de paĭe

De un an de zile încoace, din cînd în cînd revoluțiunea izbucnește în unele părțĭ din Macedonia, dar după cîte-va zile numaĭ, ea e stinsă fie înăbușită în sînge de către armatele turceștĭ, orĭ se stinge de la sine din lipsă de mijloace alimentare.

Revoluțiunea macedoneană de cît-va timp seamănă cu un foc de paĭe: izbucnește cu mare furie, luminează întregul orizont, dar dispare după cîte-va momente.

O revoluțiune generală în Macedonia este imposibilă fără ajutorul unuĭ stat străin, fie el chĭar atît de mic, precum e principatul Bulgarieĭ. Anul trecut a fost de ajuns ca guvernul bulgar să ajute pe sub mînă pe comitetul revoluționar, pentru ca revoluțiunea să ĭa în cîte-va săptămînĭ o întindere înspăimîntătoare și să amenințe întregul imperiu turcesc.

Guvernul bulgar

Astă-zĭ însă, guvernul bulgar ne maĭ avînd interes de a provoca o mișcare în Macedonia, el e decis nu numaĭ de a nu tolera, dar chĭar de a opri cu forța orĭ-ce agitațiune saŭ trimitere de cete armate în Macedonia. Această energică intervențiune a D-luĭ Stoiloff face dar imposibilă revoluțiunea în Macedonia, și micile încăĭerărĭ ce din cînd în cînd ni se vestesc, nu sînt de cît un foc de paĭe, care, pe cît de repede s'a aprins, tot cu atîta iuțeală se și stinge.

Țăranul macedonean

Țăranul macedonean, ca toțĭ țăraniĭ din Orient, nu se revoltă. El suferă fără a murmura, căcĭ, lipsit de simțul libertățeĭ, îĭ este egal că se află sub domnia turcească, bulgărească saŭ romînească.

Pe țăranul macedonean, în special, nu îl scoțĭ prin fraze patriotice din amorțeala sa; din contră, el e furios contra emisarilor străinĭ, căcĭ aceștia venind prin sate, irită pe zapciiĭ turcĭ carĭ, la rîndul lor, îșĭ revarsă furia pe spinarea populațiuneĭ autohtone.

Cum s'ar provoca revoluțiunea

In Macedonia s'ar putea provoca o mișcare revoluționară numaĭ cînd țăraniĭ ar vedea la spatele lor o armată străină, saŭ cel puțin emisariĭ revoluționarĭ ar susține agitațiunea lor nu prin fraze, ci prin banĭ.

Aceste două condițiunĭ nu pot fi însă îndeplinite de cît cu ajutorul putereĭ unuĭ stat străin.

In anul acesta, nicĭ unul din statele interesate nu vrea saŭ nu poate interveni în favoarea Macedonenilor.

De aceea putem fi liniștițĭ vara aceasta în ceea ce privește o revoluțiune în Macedonia.

Val.

Știință și medicină

Boala piocianică la om. — Bacciĭul piocianic. — Lucrările luĭ Charrin. Influența febreĭ asupra corpuluĭ omenesc. — Vindecarea multorĭ bolĭ prin curențĭ electricĭ. Descoperirile luĭ d'Arsonval.

Cercetările moderne, începînd cu lucrările nemuritoruluĭ Pasteur, aŭ dovedit existența unor ființe microscopice numite bacteriĭ, carĭ sînt cauzele eficiente ale boalelor. Aceste cercetărĭ aŭ maĭ dovedit că bacteriile ĭaŭ diferite forme, după mediul în care trăiesc.

Este acelaș fapt ce se observă în toată natura cu o floare de o pildă, care va lua aspecte și forme diferite după hrana ce va primi, după localitatea unde va crește, după cultura ce vom întrebuința.

*

Ceĭ care a dovedit în mod neîndoĭos că microbiĭ îșĭ schimbă forma după culturile în carĭ se dezvoltă, este distinsul agregat din Paris *Charrin*. Iată cum a stabilit polimorfismul bacterielor. Există un microb numit piocianic care avea ca proprietate de a secreta o culoare albastră. Dacă, de pildă, luăm acest microb și îl cultivăm într'un tub cu o substanță determinată, vedem că se dezvoltă o coloare albastră caracteristică, ce dovedește imediat că avem a face cu secrețiunea microbuluĭ piocianic.

*

Căcĭ alțĭ microbĭ produc alte culorĭ ca: verde, alb, galben, etc.

Dacă de pildă luăm microbul piocianic și îl punem pe o rană de la un picĭor, după cît-va timp puroĭul ce se scurge din rană va deveni albastru.

Mulțumită acesteĭ culorĭ, *Charrin* a putut face numeroase experiențe carĭ aŭ dovedit decĭ că microbiĭ pot lua diferite forme, că secretează niște materiĭ colorate saŭ nu și carĭ sînt adevăratele otrăvurĭ pentru om.

*

Nu atîta microbul este de vină în producerea boalelor, cĭ toxina, adică substanța colorată saŭ necolorată ce produce microbul. Și acestea nu sînt poveștĭ, căcĭ multe din aceste substanțe se pot prepara și avea ast-fel sub mîĭnile noastre.

Substanța toxică colorată produsă de bacilul piocianic se numește *piocianină* și s'a studiat foarte bine din toate punctele de vedere.

Ceea ce este maĭ important e faptul că zilele acestea *Charrin* a comunicat societățeĭ de biologie din Paris că boala piocianică există și la om, nu numaĭ la animale.

*

Și acest microb saŭ maĭ bine zis otrava luĭ produce diaree, disenterie, boale de urechĭ, de rărunchĭ, de bășică, etc.

Cum vedem, un microb poate produce diferite bolĭ, după organul unde se localizează.

Ceea ce e maĭ curios: microbul piocianic produce și inflamațiunea mamelelor și atuncĭ din mamela bolnavă se scurge un lichid albastru.

Aviz sugătorilor adulțĭ!

*

Se știe că starea febrilă a omuluĭ, adică mărirea temperatureĭ obicĭnuite a organizmuluĭ nostru, este însoțită de o mărire a schimburilor de respirație și nutritive.

Intr'adevăr, pĭerderea de substanțe este mare pentru organizm, ceea ce explică și slăbirea omuluĭ în urma febreĭ.

S'a dovedit de curînd că organul care ĭa cea maĭ mare parte în nașterea căldureĭ ce se produce în corp, este ficatul.

Aceasta ar explica de ce ficatul contribuĭe cel maĭ mult pentru anihilarea și contrabalansarea toxinelor ce se produc în organizmul nostru. Căcĭ unul din mijloacele noastre eficace de apărare contra ravajelor ce tind să producă microbiĭ, este ficatul.

*

Electricitatea a început a aduce foloase reale și imense. Avem o mulțime de bolĭ ale sistemuluĭ nervos pe carĭ le căutăm cu curențĭ electricĭ.

Sînt diferite stărĭ morbide, în carĭ electricitatea ne dă rezultate admirabile și ar fi de ajuns să amintesc distrugerea mulțumită electricitățeĭ, a perilor cînd se ivesc din nenorocire pe obrazul cucoanelor.

Dar ceea ce se va părea de necrezut multora din cetitoriĭ noștri, este comunicarea recentă făcută de *d'Arsonval* că diabetul, reumatizmul, șancărele se pot vindeca cu ajutorul curenților electricĭ constanțĭ cu frecvență înaltă.

*

Intr'adevăr, d'Arsonval spune că acest tratament la diabeticĭ a dat următorul rezultat: volumul cel mare de urină ce există de obiceiŭ, a scăzut. Zahărul de unde era 622 grame în urina de 24 ore, scăzuse la 184 grame, ceea ce e enorm!

*

De asemenea *Coignet* din Lyon comunică că întrebuințînd tratamentul cu curențĭ electricĭ, a vindecat 3 ulcere de la organele genitale și un caz de reumatizm acut.

Ceea ce este însă maĭ important și maĭ demn de reținut, este atenuarea toxinelor prin ajutorul acestor curențĭ.

Din experiențele luĭ d'Arsonval și Charrin

reîese în mod clar că electricitatea are o influenţă nefastă asupra toxinelor ce se produc în corpul nostru din pricina diferitelor boli.

Electricitatea este deci chemată a juca un rol bine-făcător şi important în ajutorarea organismului nostru contra microbilor ce-l invadează din toate părţile.

Metoadele deci de vindecare în medicină se înmulţesc pe fie-ce zi.

Dr. Miron.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(Din corespondenţa lui Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Aluta către Chiţibuş

. . . Şi începusem să citesc, impresiunea *La ţară*, fermecată a găsi curgînd din pana-ţi vecinic nesimţitoare, dulcea senzaţiune a inimeî atinse şi din noŭ plină de bunătate. Şi îmî ziceam: Oh! natură vecînic bună şi perfectă, care întocmaî ca o mumă legenî şi adormî adîncile noastre rănî!

Maî departe însă, reîncepî conform vechîuluî obîceiŭ. Nu simţî oare ceasul D-tale de slăbicîune? Un suflet puternic nicî odată nu se îndoaîe sub prostia şi răutatea lumeî. Rămîne acelaş, luminos, drept şi bun, orî şi ce s'ar întîmpla, şi nu poate lua nicî odată forma vulgară.

„Să fie opera noastră bărbătească“ cum zice Marc-Aureliu şi asta ajunge. Ce ne pasă de rest, de viaţa altora şi de faptele lor? Sufletul meŭ este al meŭ şi îl puî maî presus de orî şi ce impresiunî venite din afară!

Aluta

Chiţibuş către Aluta

Virilă fiică a Oltuluî, olteancă cu două-zecî şi patru de măsele, scăldată în Jiŭ şi oţelită în apă întocmaî ca şi invulnerabilul Achile, în Styx, crezut-aî oare că nu ţî-a rămas şi ţie ca şi eroului luî Homer vre-o parte vulnerabilă, pe unde să poţî primi săgeata mortală a plictisuluî şi a scepticizmuluî?

Şi apoî noî nicî nu ne cunoaştem. Ştiŭ eŭ de ce tu, dragă Aluta, pluteştî pe de-asupra mizeriilor omeneştî? Veî fi vre-o privilegiată a lumeî, nu te veî fi zbătut în valurile eî şi nu veî fi ajuns victorios cu preţul pierdereî iluziilor despre tine şi semeniî tăî. In acest caz, ţi-î uşor, fireşte, să te mirî de mine şi să-ţî aruncî asupra mea sarcasticul tăŭ zîmbet.

Şi apoî gîndeşte-te, virila mea *Aluta*, că-î cald de crapă pietrele şi că pe astă vreme tropicală e greŭ şi de făcut dragoste şi de stat la vorbă în cestiuneî psihologice.

Dacă ar rămîne discuţia pe la toamnă?

Chiţibuş.

Demersurile Porţeî

CONSTANTINOPOL, 11 Iulie.— D. Berger, delegat bondorderilor francezî şi şef al administraţieî datorieî publice otomane, a plecat la Petersburg şi în alte capitale. Această călătorie are de scop să determine Bulgaria să plătească tributul şi a face pe Serbia, Muntenegru şi Bulgaria să participe la plata datorieî publice otomane, pentru cota,—parte ce incumbă teritorielor căştigate de curînd de aceste state.

Această participare este prevăzută de articolele 9, 33 şi 42 ale tratatuluî din Berlin. Ast-fel s'ar veni din punctul de vedere financiar, în ajutorul Porţeî, care ar fi pusă în posibilitate de a indemniza administraţia datorieî publice, pentru reducerea veniturilor ce s'a produs din cauza ultimelor evenimente.

Congresul socialist francez

Biurourile telegrafice aŭ datoria de a da ştirile în mod conştiincios şi obiectiv. Cît de mult ţine la acest principiŭ *Agenţia Romînă*, se poate vedea din pasagiile subliniate ale următoareî depeşî:

LILLE, 11 Iulie.—D. Jourde, deputat, preşedinte al congresuluî socialist, a urat bună-venire delegaţilor străinî, printre carî se află deputaţiî Reichstaguluî german, Liebknecht, Fischer şi Singer.

Municipalitatea decizînd să facă o recepţiune oficială la primărie, populaţia a preparat o contra-manifestaţie. *Atuncî delegaţiî germanî aŭ decis de a merge incognito la primărie.*

Nişte afişe invită populaţia şi studenţiî să manifesteze în contra D-lor Liebknecht şi Singer.

Cînd cortegiul lucrătorilor s'a dus la primărie pentru a azista la primire, s'aŭ produs ciocnirî cu mulţimea care striga: „Trăiască Francia!“

S'aŭ auzit şi cîte-va strigăte de: „Trăiască democraţia socială!“

Contra socializmuluî

BERLIN, 11 Iulie. — Ministrul de războiŭ publică în *Reichs Anzeiger* oprirea sub-ofiţerilor şi a soldaţilor de a face parte din asociaţiunî saŭ de a participa la adunărî, fără autorizaţie prealabilă. Iî opreşte de asemenea de a manifesta pe faţă opiniunî revoluţionare saŭ democratice-socialiste, de a le propaga saŭ de a introduce în cazărmî publicaţiunî făcînd apologia acestor doctrine.

Toţî membriî armateî vor trebui să denunţe prezenţa unor asemenea publicaţiunî în cazărmî, de îndată ce ar afla aceasta.

CRONICA

Imbunătăţirea instrucţiuneî publice

Spiţerul de la culte, măcar că e în vilegiatură, totuşi lucrează omul pentru naţie.

Zilele acestea, va apare în *Monitorul oficial* regulamentul privitor la institutele private, elaborat de spiţerul Poni, unde sub paragraful *internate* se va putea citi următoarele:

Art. 1.—Persoanele carî vor deschide internate vor avea cel puţin bacalaureatul. Cîrcîumariî, carî aŭ deja licenţa clasa I, vor putea ţinea în gazdă cît de mulţî elevî şi chîar eleve.

Art. 2.—Directorul saŭ directoara unuî internat vor avea cel puţin vîrsta de treî-zecî de anî; văduvele din mahala pot ţinea însă elevî în gazdă şi de la două-zecî şi cincî de anî, cu condiţiunea ca aceştî elevî să fie numaî din clasele a şasea şi a şaptea.

Art. 3.—Nu pot avea internate profesoriî statuluî, funcţiunea lor fiind incompatibilă cu educaţia copiilor.

Art. 4.—In dormitoarele internatelor, copiiî vor avea cîte un spaţiŭ de 12 m. c. Acest spaţiŭ poate fi şi maî mic la cîrcîume, îar la văduve pot dormi şi cîte douî într'un pat.

Art. 5.—Mediciî de oraşe sînt obligaţî a vizita internatele autorizate de minister, fără a fi obligaţî să-şî bage nasul prin celulele gazdelor, unde copiiî sînt la adăpostul orî-căruî pericol şi orî-căreî epidemiî.

Art. 6. — In fine, pentru a da o satisfacţie plîngerilor părinţilor, că copiî rămîn repetenţî din cauza gazdelor, dispunem ca pe viitor, direcţiunile scolare să promoveze din oficiŭ pe toţî eleviî carî se vor constata că aŭ adus maî multe şi variate serviciî gazdelor... de secs ţaţe.

Progres
p. conf. **Bac.**

Revoluţia armenească

CONSTANTINOPOL, 11 Iulie. — Ministrul de poliţie a comunicat membrilor consiliuluî mixt al patriarchatuluî armenian deciziunea consiliuluî de miniştri. Aceasta zice că consiliul ar fi abuzat de influenţa sa în timpul turburărilor din Anatolia şi nu şî-ar fi dat silinţa pentru a le linişti. Consiliul de miniştri a decis să facă răspunzător personal şi colectiv pe membriî consiliuluî mixt şi de a-î pedepsi în mod aspru.

Ministrul a refuzat să asculte apărarea consiliuluî mixt.

Din Bruxelles

(Corespondenţă specială a ziaruluî Adevĕrul)

Noua Cameră.—Revoluţia iminentă.— In chestiunea Universităţilor. — Care-î cauza?

Noua Cameră

Clericaliî aŭ eşit ce-î drept triumfărorî din balotagiî. Pe cînd în vechîa Cameră se conta 105 clericalî, 18 liberalî şi 29 socialiştî, Camera nouă coprinde: 111 clericalî, 12 liberalî şi 30 de socialiştî. Majoritatea clericală care era de 58 voturî, s'a ridicat acum la 70.

Orî-cum ar fi însă, un lucru e maî mult ca sigur: viitorul nu surîde nicî clericalilor, nicî liberalilor.

De douî anî numaî, partidul socialist a reuşit să însemne ceva în Cameră şi dacă n'a răsturnat pe clericalî numaî după douî anî de luptă electorală, cauza este că ceî maî mulţî din alegătoriî liberalî-doctrinarî, spăîmîntaţî de proporţiile socialiştilor, în loc să asculte pe oratoriî lor şefî, şi să dea mîna cu democraţia, aŭ profitat maî bine să se abţie în parte, îar parte să voteze cu guvernul. Intr'adevăr, îată cum staŭ cifrele la primul scrutin al actualeî alegerî: 95.000 voturî clericale, 72.000 voturî socialiste şi 40.000 voturî *liberale*. Vede orî-cine că contopirea acestor două partide din urmă, — ar fi exterminat cu desăvîrşire pe primul.

Increzătorî însă în propriele lor forţe crescînde, socialiştiî vor dărîma în curînd şandramaua clericală, şi atuncî victoria va fi *numaî a lor*,— meritul nu-l vor maî împărţi cu nimenî!

„Dacă mîîne noî am avea sufragiul universal,—zicea deputatul Vandervelde—clericalî ar fi zdrobiţî“, Şi într'adevăr să nu se uîte că cu sistemul de elecţiune de astă-zî, burghezul are dreptul la 3 voturî, pe cîtă vreme muncitorul la *1 vot* saŭ cel mult două; cele 75.000 de voturî socialiste înseamnă aproape 75.000 de alegătorî.

Cu clericalîî sînt *majoritatea voturilor*, cu socialiştiî *majoritatea alegătorilor*.

Revoluţia iminentă

In urma discuţiuneî ce am avut-o cu un alegător liberal, din ceî carî şî-aŭ dat cinstit votul socialiştilor, am văzut însă că are mare dreptate cînd susţinea că *semnalul viitoareî revoluţiî va porni din Belgia*. Intr'adevăr, e indiscutabil că cucerirea Cameret de către socialiştî *nu maî este o chestie de zecimî de anî în Belgia.*

— Ce se va întîmpla cînd socialiştiî vor avea majoritatea în Cameră?

— *„Nous ne serons plus Belges“*, răspunse dînsul şi cu drept cuvînt; Germania, în primul rînd, va trimite regimentele să ocupe Belgia... Cel ce ştie însă ce foc socialist o arde, şi cum se va întinde ca flacăra în pustiurî revoluţia de la Berlin la Bruxelles şi la Paris, poate fi sigur că praful de puşcă pentru ultima oară îşî va face datoria de a-şî susţine şubreda organizaţiune a marilor imperiî moderne. Şi va fi în zadar. Focul ce clocoteşte în mulţimile oprimate, e maî imens, maî înfiorător ca focul cazărmilor!

In chestiunea Universităţilor

Cu mirare am văzut publicată în *Gazeta* şi *Voinţa* o pretinsă scrisoare ce a ar fi fost trimisă de „un distins şi foarte cunoscut profesor universitar din Bruxelles“ (care?) unuî.... *amic* al săŭ din Bucureştî“ (încă odată care amic? pentru ce? Ce importanţă are amicul?) Tot *articolul-scrisoare*, e o minciună şi o sfruntată calomnie la adresa „Universităţeî Nouî.

Amicul şi profesorul legaţî aşa „incognito“ cu aţă albă sînt prea de operetă, pentru a nu fi expuşî publiculuî. Eî bine, ca să vedeţî ce importanţă poate avea şi ce crezare se poate da tuturor calomniilor debitate în acea pretinsă *scrisoare*, trebuîe să vă fac cunoscut maî întîî *provenienţa eî*. Imediat ce am citit într'însa că numitul profesor „se simte dator să dea concursul săŭ cîtor-va tinerî ca Orleanu, Simionescu, Russovicî, etc.“ m'am dus imediat la D. Orleanu, pe care îl ştiam ca unul din ceî maî valoroşî studenţî din colonia romînă în Bruxelles, să-l întreb ce e scamatoria asta? Numaî numele săŭ amestecat într'o faptă reacţionară era pentru mine o garanţie că numita scrisoare e o comedie ţesută în umbră de cîţî-va carî s'aŭ servit de numele cîtor-va studenţî *fără ştirea lor*.

Prin surprindere se fac numaî *acţiunile nedemne*. Iată în adevăr explicaţiunea ce v'o pot da în urma viziteî făcută Domnuluî Orleanu:

Articolul-scrisoare e scris de cîţî-va nenorociţî şi trimis ziarelor din ţară ca din partea „unuî distins profesor din Bruxelles „al căruî *nume* însă, deşi „foarte cunoscut!“ *se îngrijesc să-l treacă sub tăcere!!!*

Ne înţeles mister!

Care-î cauza?

Campania în contra *Universităţeî Nouî* datează deja de mult, de la desfiinţarea uneî societăţî: Romînia Viitoare, care coprindea majoritatea studenţilor romînî din Bruxelles de la cele două Universităţî.

Studenţiî *Universităţeî Libere*, geloşî că comitetul era compus numaî din studenţiî *Universităţeî Nouî*, cu excepţie de D. Orleanu, care a stat tot-d'a-una maî presus de intrigile meschine—aŭ răsturnat prin surprindere comitetul, într'o şedinţă cînd membriî nu eraŭ în număr.

Efectul a fost retragerea din societate a tuturor membrilor calmî, şi izolarea de ceî gălăgîoşî; printre aceştia însă uniî fiind de o răutate omenească fără de marginî, aŭ crezut că lovesc în colegiî lor, lovind în Universitatea Nouă!

Renumele şi stima ce 'şî-a cîştigat această Universitate în Belgia, rezultă chîar din rîndurile lor răutăcîoase.

Universitatea Nouă, Universitate socialistă pentru că, cîţî-va profesor, sînt socialiştî?

Dar ce are a face *materia de drept* orî de medicină, cu socializmul?

Programul fiind cel oficial, ce altă ştiinţă de cît *oficială* se poate preda la cursurî?

Ce rost are „că guvernul face curte socialiştilor recunoscînd funcţionarea Universităţeî Nouî?“ Goană pe **liberalî**, fiind-că î-a scos din puţ cînd socialiştiî era cît pe aci să-î înece la alegerile trecute? Straşnică logică... A! dar autoriî articoluluî voîesc să facă curte profesorilor lor, asta e natural; Universitatea Liberă suferă din cauza Universiţeî Nouî, dar cine e de vină dacă studenţiî atraşî de elocinţa luî Picard, de celebritatea incontestabilă a luî Reclus, vin acolo unde pe an ce merge celebrităţile daŭ concursul lor? Venirea luî Tolstoi şi luî Max Nordau anul viitor ca profesorî la Universitatea Nouă, a băgat şi maî mult frica în administraţia Universităţeî Libere, care cu drept cuvînt se vede din zi ameninţată să fie pusă pe un nivel de inferioritate faţă de tînăra eî rivală.

Guvernul romîn n'are de cît să întrebe pe ministrul Scholaert. Impresia, ce inspecţia acestuîa la Universitatea Nouă î-a lăsat, „va rămînea, o neştearsă admiraţiune“, a zis ministrul instrucţiuneî publice belgian. — Cred că e de ajuns şi de prisos orî-ce polemică cu nişte josnicî răutăcîoşî.

Mihnea.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureşti, 9 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.752.0
Temperatura aeruluî.	C° 28.4
Vîntul slab de la NE	
Starea ceruluî: puţin noros.	
Temperatura maximă de erî	31
„ minimă de azi	17
Temperatura a variat la noî între 34° şi 12	

Erî, timp frumos, liniştit şi călduros în aproape toată ţara. A plouat în cîte-va localităţî din Moldova. Barometrul a crescut cu 2 milimetri în mijlociŭ.

Temperatura asemenea a crescut aproape pretutindenî cu 1—2 grade.

Astă-zî dimineaţă cerul senin pînă către amiază, cînd s'a înorat, căzînd puţină ploaîe.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Unele ziare aŭ afirmat că D. Djuvara, noul ministru plenipotenţiar la Constantinopol, n'a fost încă primit în audienţă pînă acum de Sultanul.

Guvernul însă, prin Monitorul Oficial, *desminte această ştire, spunînd că D. Djuvara a fost* deja *primit în audienţă la Curte, fără a spune însă anume în ce zi.*

Adevĕrul este că trimisul D-luî Sturdza a stat maî mult timp în Constantinopol şi n'a fost primit în audienţă de cît numaî în ziua de treî Iulie.

Aceasta este cauza pentru care nicî gazetele guvernamentale nicî Monitorul *n'aŭ menţionat ziua.*

Direcţia căilor ferate a destituit din funcţiune, zilele acestea, pe casierul Bălcescu.

Această procedare din partea direcţieî faţă cu un funcţionar vechiŭ, este maî mult de cît arbitrară, de oare-ce parchetul nu s'a pronunţat încă asupra faptelor ce i se impută, îar afacerea se află la instrucţie de aproape o jumătate de an.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 11 Iulie (23 Iulie) 1896

5% Renta r. p.	102¼	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100⅝	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99½	Naţionala	—
5% » am.	99½	Patria	—
6% Obl. rur.	101⅛	Construcţii	—
Pensiunî	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95¼	Londra	25.23.¾.22½
5% » (1890)	96	Paris	100.30.25
5% Fonc. rur.	91¾	Viena	211.⅛.10⅜
5% » urb.	88¼	Berlin	123.65.60
5% » »	—	Belgia	99.
5% » » Iaşi	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	64,
Banca Naţ.	—	» C dep	[illegible]

Sîntem informaţî că episcopul Timuş se duce în fie-ce săptămînă la mănăstirea de călugăriţe de la Ţigăneştî, unde petrece scandalos cu surorile întru Domnul.

Din cauza favorizărilor scandaloase făcute de D. Stoîcescu cu ocazia numireî judecătorilor de pace, peste două-zecî de judecătorî şî-aŭ dat pînă acum demisiunea.

D. Stoîcescu nu s'a pronunţat încă în privinţa acestor demisiî, de oare ce ştiind că regele are cunoştinţă că toate locurile sînt ocupate, nu maî îndrăzneşte să-î maî prezinte nouî decrete de numire.

In cursul săptămîneî viitoare, se va începe distribuirea ordinelor pentru concentrarea miliţienilor de la 1882 încoace.

Concentrarea se ştie că va avea loc pe la sfîrşitul luneî viitoare.

Marţi seara, a avut loc la Pîatra serbarea dată sub patronagîul doamnelor romîne, în folosul bisericeî catolice din acea localitate.

O persoană, care a luat parte de curiozitate la această serbare, ne spune că pe lîngă petrecerile carî aŭ avut loc, s'a discutat mult în privinţa chestieî Ghenadie. Ceea ce a surprins pe mulţî dintre azistenţî, a fost ideîa emisă de o persoană cu vază din Pîatra că, religia la modă este cea catolică, fiind în acelaş timp şi adevărata religie creştinească.

Mihail Georgescu, deţinutul de la Văcăreştî, injurînd alaltă erî un gardian pentru că nu î-a permis să stea afară, a fost pedepsit cu două zile de carceră.

După ce şî-a făcut pedeapsa, a cerut să vorbească cu procurorul-general pentru a reclama în contra directoruluî penitenciaruluî. Escrocul însă, purtîndu-se obraznic şi faţă de acest magistrat, a maî căpătat erî încă cincî zile de carceră.

Din Bacăŭ ni se vesteşte că sub-prefectul Boteanu, care e rudă cu prefectul Lecca, îşî petrece cea maî mare parte de timp în oraş.

Cînd din întîmplare se duce prin comune, se poartă cu subalterniî şi cu populaţia în mod atît de brutal, în cît din această cauză şî-a bine-meritat porecla de Licinsky.

Regulamentul pentru punerea în aplicare a legeî pescuituluî va fi terminat chîar în cursul acesteî săptămînî.

Legea va intra în vigoare de la 1 Octombrie anul curent.

A se citi în pagina a patra, urmarea foiţeî de astă-zî PRIN CRIMA.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, s'a reîntors erî de la Doftana, unde se dusese pentru a lua măsurî în privinţa dezastruluî ce ameninţă să se întîmple prin apropiata prăbuşire a unuî munte peste şoseaua care duce la închisoare.

După oare-carî studiî făcute cu inginerii la faţa locului, s'a hotărît schimbarea traseuluî.

D. inginer Ţeruşanu, şeful consiliuluî technic superior, a fost însărcinat cu facerea studiilor necesare asupra drenajuluî şi şoseleî.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

15

PRIMEJDIE DE MOARTE

IX

Primiî paşî

Cunoştî cartierul?

— Nu, dar dacă îmî spuneţî unde sînt prăvăliile, eŭ le găsesc.

— Cea d'întîî stradă care trece pe dinaintea bisericeî duce drept la puntea Westminster, unde sînt multe prăvăliî.

Plecaî capul fără să mă mişc.

Eram foarte nesigură, neştiind ce fel de haîne eraŭ potrivite pentru noua-mî existenţă.

— Vreî să te însoţească mama Lucas? mă întrebă Tarras.

— Dacă socotiţî că e de trebuinţă... şi maî ales dacă ştie maî bine de cît mine ce trebuîe să cumpăr.

— Cred că e maî bine să te ducî singură.

Am înţeles ce voîa să spună prin fraza aceasta. In adevăr era ca şi cînd m'aş fi născut atuncea şi că învăţam a umbla.

Am plecat.

Dar înainte de a ajunge în strada indicată mă oprîî de vr'o două-treî orî ca să văd ce am de făcut,

Sosiî în centrul oraşuluî.

O frumuoasă vitrină cu mode îmî atrase privirile.

Stiam că luî Tarras 'î plac lucrurile frumoase.

Imî fixaî privirea pe o pălărie cu marginile marî şi pluşate cu nişte pene marî şi de o coloare roşcată.

Pălăria asta mi se păru fermecătoare şi aş fi cumpărat-o, dacă nu mi-aşî fi adus aminte numaî de cît că fetele din mahalaua Shadwell, în care trăisem eŭ, poartă, Duminicele şi sărbătorile, tot pălăriî de-astea.

Eŭ nu voîam alt-ceva, de cît ceea-ce voiŭ cumpăra să nu semene de loc cu ceea-ce văzusem pe la alte fete.

Nişte broboade cu desenurî admirabile îarăşî îmî izbiră ochiî, dar nu am cumpărat nicî una tot pentru motivul că le maî văzusem unde-va.

— Aşa dar, ce-aş putea să cumpăr? mă întrebam, încrucişînd braţele cu uîmire înaintea celuî din urmă magazin.

O fi oare unde-va— îmî ziseî— lucrurî maî frumoase de cît cele pe carî le-am văzut la Shadwell?

Ochiî îmî picară pe o fată tînără de vîrsta mea, care se urca în tramvaiŭ.

Ea îmî păru grozav de drăguţă, şi, pe lîngă asta, nu maî văzusem pe nicî una la fel cu dînsa.

Fata asta îmî păru o descoperire.

— Foarte bine! Mă voiŭ îmbrăca şi eŭ aşa,— ca dînsa, şi decî ca femeile din lumea mare.

Fără multă chibzuîală, intraiŭ în cel maî straşnic magazin de noutăţî şi mă apropiaiŭ de cea maî elegantă dintre vînzătoare.

Mă adresaî eî.

Mă privi un minut cu o răceală înspăîmîntătoare şi, fără să-mî răspundă, fugi.

Dupe ce aşteptaî zadarnic să se maî întoarcă, mă adresaî unuî supraveghîetor care mă privîa dintr'un colţ al magazinuluî.

— Nu mă serveşte nimenî? îî ziseîŭ.

— Ce vreî, drăguţă? mă întrebă dînsul cu un ton protector.

— I-am spus celeî-l'alte ce vreau. Vreaŭ să mă îmbrac din cap pînă la picîoare.

Să n'aî nicî o frică; am cu ce plăti.

Dacă n'oiŭ avea destuî banî la mine, apoî n'aî de cît să trimeţî pe cine-va cu mine la această adresă, şi 'î se va achita totul.

Supraveghîetorul ceti cartea şi strigă:

— Miss Hopkins! Vino de serveşte cît poţî de bine pe Domnişoara.

Foarte roşie, Miss Hopkins revine şi străpungîndu-mă cu privirea, mă întrebă ce doresc să cumpăr.

— Ţî-am spus: vreaŭ să mă îmbrac bine; vreaŭ să mă îmbrac ca D-ta.

Bună-oară să-mî daî manşete, gulere şi butonî întocmaî ca aî D-tale.

— Apoî?

— O rochie tot ca a D-tale.

— Asta trebuîe comandată, nu se găseşte gata.

— N'aî pe cine-va p'aci, care să mî-o facă numaî de cît?

— Arată D-şoareî rochile ce aî înăuntru, zise aspru supraveghîetorul.

Miss Hopkins mî-aduse o rochîe de mătase roşă, — spunîndu-mî că dacă-mî place, n'are de cît să mî-o ajusteze.

Tresăriî.

Rochîa mi se părea frumoasă, şi apoî nu maî văzusem la nimenî o alta ca aceasta.

— Cu rochîa asta face să mergî la braţul unuî gentleman? întrebaiŭ.

— Nu. O asemenea rochîe se întrebuinţează de obiceiŭ prin casă,

— O cumpăr,

Imî arătă apoî o sumă de vestminte frumoase, şi îmî trîntea şi cîte-un surîs ironic.

— Le cumperî şi p'astea? mă întrebă Miss Hopkin.

— Voiŭ vedea. Dar afară d'astea, maî aî şi alte noutăţî?

Miss Hopkins se făcu roşie de necaz, dar supraveghîetorul fiind aproape, trebui să se supună ordinelor mele.

Din vorbă în vorbă, din comandă în comandă, ajunseî să am un trusoŭ complet.

— Cred că-î destul,— zise ea, privind enorma grămadă de obiecte ce alesesem.

— Aşteaptă puţin! Ce puî pe D-ta ca să-ţî ţină cald cînd îeşî la plimbare?

— O jachetă maî groasă, răspunse Miss Hopkins cu un aîer de demnitate,

— Să o văd, se poate?

Majestosul supraveghîetor aduse el singur jacheta.

— E singura pe care o avem de o cam-dată croită pe talia D-tale,— zise el arătîndu-mî-o.

Imî plăcu,

Era o haînă frumoasă, şi decî trebuîa să-mî placă.

— Preţul — zise cea-l'altă— e de cincî zecî de guineîe, împreună cu *toca* eî.

— Să vedem şi *toga*, ziseî cu sfială cînd fu să pronunţ acest cuvînt ce mî era necunoscut.

Eram transportată!

Intr'adevăr, nicî-o-dată asemenea vestminte nu pătrunseseră în mahalaua mea.

Mînuşile şi alte bagatele de carî aveam —după spusele luî Miss Hopkins— de asemene nevoîe, complectară garnitura, şi fiind-că preţul ce-mî făcuse depăşea suma ce-mî dăduse Tarras, cenvenirăm să mi se dea totul împreună cu o factură complectă.

După ce obţinuî de la Miss Hopkins informaţiunî asupra feluluî de ghete ce purta şi după se găsiî încălţămintea dorită la un maguzin de vis-à-vis, îmî ziseî cu un aîer de adevărat triumf: am isprăvit!

Nicî-o dată nu visasem o aşa fericire.

Simţiam eŭ că am pus mîna pe cheîa uneî vieţî nouă.

Cu toate acestea, trebuîe să maî fie «ce-va» care să mă deosibească de oameniî aleşî, de aceîa carî se chîamă oamenî superiorî.

Cum să cîştig această deosebire?

Pentru a fi bună şi drăguţă, n'aveam de cît să imitez pe Tarras şi Miss Hopkins.

Observasem de asemenî mîinile îngrijite ale acesteî tinere persoane, părul săŭ frizat, ţinuta sa mîndră şi graţioasă.

Porniî spre casă, cu pachetul cu ghetele în subţioară şi cu imaginaţia înflăcărată.

(Va urma)

O moarte misterioasă

Intr'una din serile trecute, D-na Perlmann, soţia droguistului cu acelaş nume din oraşul Bîrlad, pe cînd se pregătea ca să ĭasă în oraş, de odată se simţi cuprinsă de nişte durerĭ în stomach. Soţul eĭ lipsĭa de acasă. Servitoarea, auzind ţipetele sfăşietoare ale stăpîneĭ sale, aleargă numaĭ de cît în casă, unde găsind-o căzută jos, o ridică şi o puse pe pat.

Servitoarea chĭemă apoĭ în grabă un medic care sosind constată moartea D-neĭ Perlmann.

Autorităţile autorizară înmormîntarea cadavrului, care se şi făcu a doua zi.

Un denunţ

După două zile de la înmormîntare, parchetul local primeşte un denunţ anonim, prin care se spunea că D-na Perlmann a murit otrăvită. In baza acestuĭ denunţ, parchetul a ordonat numaĭ de cît dezgroparea cadavruluĭ şi facerea autopsieĭ.

S'a constatat că într'adevăr femeĭa a fost otrăvită.

Intestinele defuncteĭ aŭ fost trimise la Bucureşti, pentru a li se face analiza.

Declaraţia bărbatuluĭ

D. Perlmann, întrebat în privinţa cauzeĭ otrăvireĭ soţieĭ sale, a declarat că cu două zile maĭ înainte de a muri, cătînd prin nişte hîrtiĭ, a găsit o scrisoare lăsată de defuncta, prin care declara că se va otrăvi.

Cauza care a determinat-o la aceasta este ideĭa fixă că, în urma facereĭ, va înebuni. Nenorocita era însărcinată în a doua lună.

Cercetările continuă.

D'ALE ARMATEI

Ministrul de războiŭ a desemnat şeapte ofiţerĭ, carĭ vor pleca la Bruck, pentru a urma cursurile şcoaleĭ speciale de tir din acel oraş.

Locotenentul Gh. Costescu, din regimentul 8 călăraşĭ, a fost şters din controalele armateĭ, fiind condamnat, pentru furt de banĭ, la pĭerderea graduluĭ şi şease lunĭ închisoare.

ECOURI

Primim din Hamburg două fotografiĭ carĭ reprezintă: una, sosirea vice-regeluĭ chinez Li-Hung-Ceang la Fridrichsruhe, residenţa principeluĭ Bismarck, şi a doua reprezentînd pe vice-regele chinez, împreună cu Bismarck pe terasa casteluluĭ.

Le expunem în Sala noastră de depeşi.

D. Dr. Dimitriu pleacă astă-zĭ d'impreună cu familia la Călimăneştĭ, unde se va stabili pentru o lună de zile.

La Sala de Depeşĭ a Adevĕruluĭ aŭ sosit următoarele noutăţĭ:

Léon Milhaud: De la protecţion des enfants sans famille (Enfants assistés et enfants moralment abandonnés), Leĭ 6.

E. Tarbouriech: La responsabilité des accidents dont les ouvriers sont victimes dans leur travail, Leĭ 10.

René Worms: La Science et l'art en Economie Politique, Leĭ 2.

René Worms: Organisme et Société, Leĭ 8.

Paul de Lilienfeld: Pathologhie Sociale, Leĭ 8.

Paul Leroy Beaulieu: Traité théorique et pratique *d'Economie Politique*, 4 volumes et une table, Leĭ 36.

Frédéric Dillaye: La Pratique en Photographic, Leĭ 4.

Frédéric Dillaye: L'art en Pvotàgraphie, Leĭ 4,

Louis Figuier: La Science Illustrée, Année 1896—Premier semestre, Leĭ 6.50.

Methodes Sanderson: *L'Anglais, L'Allemand, L'Italien* et *L'Espagnol* sans professeur, en 50 leçons. Chaque volume, Leĭ 14.

Pentru provincie să se adauge porto.

Din Bîrlad

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ")

Alegerea de la Casa Obştieĭ din Bîrlad.—Intrunirile D-luĭ Nicorescu. Presiunile prefectuluĭ.— Ştergerĭ din listele electorale. Teama luĭ Nicorescu.

D. Nicolae Nicorescu, prefectul judeţuluĭ Tutova, a fost ales epitrop-şef al Caseĭ Obştieĭ, Dumineacă 7 Iulie, pentru al 20-lea an.

Această izbîndă se datoreşte următoarelor imprejurărĭ:

Intrunirile D-luĭ Nicorescu

D. Nicorescu, prefect, părăsit de toţĭ amiciĭ săĭ politicĭ, a ţinut două întrunirĭ publice, în ograda caselor D-sale, rugînd pe cetăţenĭ să-l aleagă.

D. Nicorescu, a maĭ prezidat Sîmbătă seara, 6 curent, o întrunire la Casa Obştieĭ, unde a insultat de la tribună pe cetăţeniĭ adversarĭ D-sale, gratificîndu-ĭ cu expresiunile cele maĭ necuviincĭoase şi pentru carĭ va fi tras la răspundere înaintea tribunaluluĭ corecţional local de către ceĭ ultragiaţĭ.

Presiunile prefectuluĭ

Dumineacă, în ziua de alegere, s'a postat singur la poarta ogrăzeĭ de la Casa Obştieĭ şi a făcut presiunĭ pe faţă pentru alegerea sa, fapt ne permis unuĭ prefect, şi a prezidat biuroul, după ce maĭ întîĭ a ţinut pînă la 10 ore sala de alegere închisă, ca să nu poată pătrunde opoziţia.

Presiunile administraţieĭ

Intregul aparat administrativ, din ordinul prefectuluĭ, a fost utilizat pentru reuşita candidatuluĭ prefect, care a izbutit să fie ales cu 420 voturĭ din 1300 alegătorĭ înscrişĭ, ast-fel că 900 alegătorĭ s'aŭ abţinut, dezgustaţĭ de presiunile şi interminabila dorinţă de epitropie a prefectuluĭ de Tutova.

Ştergerĭ din listele electorale

O mulţime de cetăţenĭ proprietarĭ, adversarĭ ideilor sale politice, aŭ fost ştergĭ anul acesta de pe lista electorală de la Casa Obştieĭ.

Cu asemenĭ mijloace reprobabile, D. Nicorescu a fost sigur de izbîndă, opoziţia fiind nevoită a da înapoĭ.

Iată în ce mod celectiviştiĭ ştiŭ să se căpătuĭască!

Teama luĭ Nicorescu

D. Nicorescu nu vrea, pentru nimic în lume, să lase din mînă Casa Obştieĭ, pentru ca să nu fie controlat de alţĭ epitropĭ în gestiunea avereĭ obştèştĭ, curs de peste 20 anĭ, şi pentru că această casă îĭ este pĭedestalul putereĭ sale politice la Bîrlad.

D. Nicorescu a transformat epitropia anuală în epitropie pe viaţă.

Iată cum înţeleg liberaliĭ democraţia!

Să le fie de bine. Ţara să-ĭ cunoscă şi să-ĭ judece.

Corespond.

Procesul în afacerea Stambuloff

SOFIA, 11 Iulie. — Procesul în privinţa asasinăreĭ luĭ Stambuloff, ĭa proporţiunĭ marĭ. Se asigură că 130 de martorĭ sînt citaţĭ pentru acuzare. Treĭ din acuzaţĭ sînt în mîinile justiţieĭ, douĭ sînt fugiţĭ.

Se crede că procesul va începe în Septembrie.

DOSARUL ZILEI

Bandă de hoţĭ.—D. P. Rosa, antreprenorul lucrărilor găreĭ nouĭ din R.-Sărat, a reclamat autorităţilor respective că în una din nopţile trecute, muncitorul Vasile Dobrica, dimpreună cu alţĭ şeapte, printre carĭ şi vre-o două temeĭ, ĭ-aŭ spart cancelaria şi după ce ĭ-aŭ furat 240 leĭ, aŭ fugit.

Poliţia de siguranţă din Capitală, fiind avizată, a reuşit să-ĭ prindă a-seară pe toţĭ hoţiĭ, la marginea oraşuluĭ dinspre Şoseaua Kiseleff.

Lupĭ turbaţĭ. Populaţia din cîte-va sate de prin împrejurimile staţieĭ balneare Govora, a fost acum treĭ zile înspăĭmîntată de năvălirea uneĭ haĭte de lupĭ turbaţĭ.

Lupiĭ aŭ pătruns în satele Buneştĭ, Stoĭeneştĭ şi Titireciŭ.

In comuna Buneştĭ, fiarele aŭ muşcat pe D-niĭ Grigoriŭ şi Berzescu, carĭ se aflaŭ în escursiune. De asemenea a maĭ fost muşcat şi un copil de vr'o treĭ anĭ al locuitoruluĭ Costache Mutu. In satul Stoĭeneştĭ, soldatul Deliu a fost sfîşiat de fiarele turbate.

Autorităţile fiind anunţate, aŭ luat măsur pentru uciderea bestiilor.

Pacienţiĭ aŭ fost aduşĭ erĭ la institutul d-ruluĭ Babeş din Capitală.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 9 Iulie, 1896

Grîŭ	cant. 2100	greut.	$59\frac{1}{2}$	preţ.	7.25
Cinquant	„ 8 v.	„	% k.	„	7.60
Porumb	„ 6850	„	$58\frac{1}{4}$-$60\frac{3}{4}$	„	5.-5.40
Orz	„ 800	„	% k.	„	6.20
Secară	„ 900	„	56	„	5.40

Cereale sosite:

Pe apă: Porumb 11500.

Pe uscat: Porumb 21500.

Marmorosch Blank & Comp.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:
O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.
In străinătate:
O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Maĭ mulţĭ fruntaşĭ liberali din Galaţĭ aŭ somat pe ministrul de interne ca să se pronunţe intr'un fel în privinţa hoţiilor săvîrşite la acea primărie şi constatate de parchetul local.

Aceasta pentru a şti liberaliĭ de carĭ e vorba, ce atitudine să ia faţă de actualul guvern.

D. Stolojan i-a rugat să aştepte pînă la întoarcerea D-luĭ Sturdza în ţară, cînd afacerea va fi tranşată în mod definitiv.

D. Sărăţeanu, judecătorul de instrucţie de la cabinetul 3, a dat un mandat de arestare în contra luĭ Haralambie Gheorghiu, cunoscut speculant de carne omenească.

Cu ocazia meetinguluĭ ţinut la Paris în contra mileniuluĭ, Mitropolitul Mihail al Serbieĭ a trimis o lungă telegramă, prin care bine-cuvintează acea întrunire publică, făcută în favorul naţiunilor oprimate din Ungaria.

Erĭ, după amiazĭ, o femeĭe anume Iuliana Reiss, din strada 13 Septembrie, a fost apucată de crampe şi de vărsăturĭ. Boala prezinta toate simptomele cholerineĭ. După două ore petrecute în cele maĭ teribile durerĭ, pacienta a încetat din viaţă. Cadavrul a fost transportat la morgă, unde i se va face autopsia.

Medicul de culoare a luat măsurĭ pentru dezinfectarea caseĭ.

Indolenţa celor din capul serviciuluĭ de salubritate publică, începe a-şĭ da roadele.

D. Const. Mille a plecat astă-zĭ în străinătate. Orĭ-ce comunicare se poate adresa administraţiuneĭ, pentru a i se remite.

Fariseiĭ, simţindu-se obosiţĭ de nelegĭuirile pe carĭ le-aŭ săvîrşit în complicitate cu guvernul în contra fostuluĭ mitropolit, aŭ început să ceară concediĭ. De-ocamdată vor pleca pentru cîte o lună episcopiĭ Parthenie şi Eronim.

Se ştie că în urma unuĭ concurs ţinut zilele trecute în Capitală, maĭ mulţĭ doctorĭ aŭ fost numiţĭ medicĭ primarĭ în diferite judeţe.

Atît prefecţiĭ însă, cît şi primariĭ aŭ început să facă dificultăţĭ acestor medicĭ, din cauză că nu-ĭ agreează, voind ast-fel a ţine în slujbă pe favoriţiĭ lor, carĭ ocupă locurile de medicĭ primarĭ, în mod provizoriu.

Primarul de Buzăŭ, D. Constantinescu, profitînd de faptul că se află în fruntea caşcavaluluĭ, a început să dea ĭama prin baniĭ comuneĭ. Sub pretextul de a face îmbunătăţirĭ oraşuluĭ, D-sa a început a face o sumă de exproprierĭ pe carĭ le plăteşte protejaţilor D-sale cu sume destul de grase.

Acuma proĭectează, se zice, o nouă expropriere, care va întrece pe toate cele de pînă acum. D. Constantinescu este în tratărĭ cu un prieten al săŭ pentru exproprierea unuĭ teren pentru Palatul comunal, expropriere care va costa pe comună maĭ multe zecimĭ de miĭ de leĭ.

D. Atanasiŭ, consilier comunal la Dorohoĭ, a fost ales ajutor de primar, în locul D-luĭ M. Petrescu, demisionat.

Ministerul de interne a confirmat această alegere.

Apele Dunăreĭ aŭ început să scadă. In porturĭ domneşte o stagnaţiune aşa de mare, cum de mulţĭ anĭ nu s'a maĭ văzut.

In tot lungul portuluĭ Galaţĭ nu sînt de cît două vapoare. Acelaş lucru se observă şi în portul Brăila.

Comercianţiĭ sînt foarte îngrijaţĭ de această criză teribilă prin care trece comerţul nostru.

D. Kiru, directorul general al telegrafelor, care a luat parte la conferinţa internaţională de la Pesta, s'a reîntors astă-zĭ în ţară, oprindu-se la Găĭeştĭ. După două zile, D. Kiru va sosi în Capitală.

D'ALE ARMATEI

La 1 August se va ţine examenul general la şcoala specială de cavalerie din Tîrgovişte.

Comisiunea examinatoare va fi compusă din D-niĭ: general Băicoianu, preşedinte, şi D-niĭ coloneĭ Zossima şi Constantinescu, membri.

EXTERNE

Ambasadorul Persieĭ la Constantinopole, cerînd extradiţiunea mareluĭ filozof persan Djemaleddin, pentru că el ar fi autorul intelectual al asasinăreĭ Şachuluĭ, sultanul a refuzat extrădarea.

Ambasadorul Persieĭ declară atuncĭ maĭ multor prietenĭ că dacă sultanul va perzista în refuzul săŭ de a extrăda pe Djemaleddin, el, ambasadorul Persieĭ, va pune pe un om al săŭ să asasineze pe Djemaleddin, răzbunînd ast-fel moartea Şahuluĭ.

Regele Belgieĭ s'a declarat foarte nemulţumit de rezultatul alegerilor din urmă, din cauza înfrîngereĭ totale a liberalilor şi izbînda socialiştilor.

Regele a cerut miniştrilor săĭ ca să se gîndească serios la mijloacele ce trebuĭesc luate pentru a salva partidul liberal, a căruĭa dispariţiune ar fi o mare nenorocire pentru Belgia.

ECOURI

Concursul pentru admiterea elevilor în şcoala de garzĭ de artilerie şi geniŭ se va ţine la 15 August.

Comisiunea va fi prezidată de D. colonel Aronovicĭ.

Lunĭ, 15 Iunie c., orele 7—9 seara, va avea loc în grădina „Paradisul-Dudeştĭ", sfinţirea drapeluluĭ societăţeĭ filantropice „Consolarea".

MODA

Ziarele americane cer adese-orĭ părerea cetitorilor asupra oamenilor, evenimentelor şi operelor zileĭ: ast-fel e *New-York-Hérald*, a căruĭ recensiune despre *Lourdes* de Zola a rămas celebră.

Unul din confraţiĭ noştri din Paris, a avut ideĭa de a propune lectoarelor sale următoarea chestiune: Care este cel maĭ bun ziar de mode? şi ne credem datorĭ a reproduce răspunsul ce ĭ-a adresat D-na Contesă de G., o personalitate din cele cunoscătoare în ale modeĭ, din Paris.

«Cel maĭ bun din ziarele de modă e acela care este maĭ desluşit, practic, bine redactat, acela care căutînd a da părţeĭ sale literare o materie interesantă şi variată, produce de o potrivă o materie complectă în partea technică. Sînt puţine ziare carĭ aŭ aceste calităţĭ; nu cunosc de cît unul şi acela este **La Saison**. Această artistică publicaţie a atins — după mine— perfecţia în această privinţă.»

NB. **La Saison**, care este cel maĭ eftin din ziarele de modă (9,50 pe an) este editat de către D. D. *J. Lebégue*, 30, rue de Lille, Paris, care, în urma rugămintei noaste, s'a angajat a trimete gratis şi franco un număr de probă acelora dintre cetitoarele noastre carĭ ne vor face o cerere.

SPECTACOLE

GRADINA VILA BAICOIANU (Filaret) —„Societatea generală a funcţionarilor comercialĭ şi Liga reposatuluĭ Dumineacă" vor da Dumineacă 14 Iulie 1896, o **Mare Serbare Populară** în folosul şcoaleĭ de adulţĭ.

GRADINA RAŞCA.—Dumineacă, 14 Iulie 1896, se va da: „O mare serbare de vară", în folosul societăţeĭ „Fraţilor romînĭ", cu concursul simpaticilor noştri artiştĭ: G. Moceanu, cu eleviĭ D-sale şi a D-lor I. Ionescu, N. Hagiescu şi I. Montaureanu.

D-luĭ director al Cred. Func. Urban

LOCO.

Domnule Director,

In ziua de Marţĭ 9 Iulie, reĭ-făcătoriĭ, mi-aŭ furat din lada de fĭer, de la domiciliul meŭ, din comuna *Dobreştĭ* plasa *Podgoria*, jud. *Muşcel* următoarele scrisurĭ funciare urbane cu coponul lor pe semestrul Iulie 1896.

1) 5 bucăţĭ scrisurĭ funciare urbane a 5% de cîte 5000 leĭ şi anume: No. *34.076, 62.798, 76.808, 83.474* şi *83.475*.

2) 3 bucăţĭ scrisurĭ funciar urbane a 5% de cîte 1000 leĭ şi anume: N. *20.257, 23.493, 78.746*.

Aceste scrisurĭ în valoare totală nominală de leĭ 28.000 cumpărate de la D. Nachmias et Finkles, bancherĭ din Bucureştĭ palatul Dacia, cu borderoul D-lor din 5 Aprilie 96 şi cumpărătoarea s'a făcut la Bucureştĭ.

Cumpărătoria fiind făcut în ziua de 5 Aprilie 96 nu am tuşat pînă acum nicĭ un divident. Imĭ aleg domiciliul în Bucureştĭ la fratele meŭ Ion Crăsnaru din str. Ţăranilor, No. 134.

Vă somez dar Domnule Director, a face oprirĭ la plata capitaluluĭ şi a cupoanelor pînă la liberarea altor titlurĭ nouĭ conform legeĭ pentru titlurĭ la purtătorĭ, distruse, pĭerdute saŭ furate, din 21 Ianuarie 1883.

Cu stimă
Pandele Crăsnaru.

Comuna Dobreştĭ pl. Podgoria jud. Muscel.

316—1.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

94

PRIN CRIMA

PARTEA A DOUA

NEBUNUL

XI

Inimi de aur

Cînd se liniști puțin, Mihaĭ îi povesti în ce chip avea de gînd să-și reconstituie viața.

— Așa dar plecĭ în America? îl întrebă.

— Chiar acum la șase ore.

— Plec cu tine!...

Pregetă o secundă.

Să aibă pe lîngă el această ființă admirabilă și vrednică? Ce putere și ce fericire imensă!...

Dar putea el oare s'o facă să îndure lipsurile care-l așteptaŭ poate acolo, s'o facă să ia parte la luptele luĭ, la mizeria sa?... Nu, nicĭ odată!

O luă iar în brațe.

— Eștĭ femeia mea înaintea luĭ Dumnezeŭ, îĭ zise, și te ador. Dar ca să te iaŭ cu mine, nu, nu-mĭ cere asemenea lucru!..

— De ce!... Sînt de rasa americană, solidă, și vreaŭ să împărtășesc existența ta.

— Dacă aĭ vorbi alt fel, n'aĭ fi Sabina pe care o ador! Dar am o țintă, o țintă sacră. Vreaŭ să cîștig o avere incalculabilă nu numaĭ ca s'o împărțesc cu tine, și maĭ mult încă: pentru a-mĭ putea răzbuna pe ceĭ carĭ aŭ ucis pe mama.

Dacă n'aĭ fi de cît tu, draga mea, am pleca împreună... Am fi împreună și dragostea ne-ar împiedeca să simțim mizeria, foamea, frigul!...

Ea nu-ĭ răspunse de cît prin sărutărĭ...

— Dar, continuă Mihaĭ cu tristețe, maĭ e încă o țintă, ținta sacră a căreĭ imagine nimic n'o poate șterge din sufletul meŭ...

Ceĭ carĭ aŭ ucis pe mama, carĭ mĭ-aŭ luat tot, sînt fericițĭ și triumfătorĭ!... Dacă mă voĭ adresa justițieĭ oamenilor, voĭ fi învins, zdrobit, nimicit... Spune-mĭ, Sabino, vreĭ tu ca eĭ să rămînă fericițĭ cu averea mea, cu numele meŭ... și afară de asta, mama în mormînt și Genevieva într'o mănăstire?...

Dacă mă lașĭ să plec, voĭ face minunĭ... sînt sigur...

— Dar n'aĭ să mă uițĭ?

— Ce spuĭ tu? Nu eștĭ oare viața mea însășĭ, singura mea iubire, bunul meŭ suprem!...

— Atuncĭ pleacă!... Sînt femeia ta!... Dar jură-mĭ un lucru Mihaĭ!...

— Spune tu care este forța mea, energia mea, exemplul și curagiul meŭ!...

— Dacă soarta se întoarce în favoarea ta... Dacă afacerile vor prospera cîtușĭ de puțin, oh! lasă-mă să viŭ să te întîlnesc... Nu-țĭ voĭ fi o piedică, ți-o jur. Din cootră o să te ajut din toate puterile mele.

— Ițĭ jur.

Ea îșĭ șterse lacrimele care-ĭ umpleaŭ fața, apoĭ de odată, ridicînd capul, zise:

— Să nu maĭ vorbim de lucrurile astea triste. Căcĭ ne ridică curajul și ne trebuie mult la amîndoĭ.

Dar tu n'aĭ parale, Mihaĭ, cu ce aĭ să plecĭ?

Iĭ povesti vizita luĭ la Fontenay, purtarea bărbatuluĭ și a femeieĭ.

— Oh! ce oamenĭ de ispravă, zise Sabina!... Dar șase-zecĭ de miĭ de leĭ aĭ lor n'aŭ să-țĭ ajungă... Cu cît veĭ avea maĭ mulțĭ banĭ ca să-țĭ începĭ afacerile, cu atît ițĭ veĭ atinge ținta maĭ curînd.

Mă duc să-țĭ aduc salba mea de mărgăritare și cerceiĭ. Giuvaerurile astea trebuie să aibă mare valoare; să le vinzĭ la New-York.

Mihaĭ întrerupse:

— Nu stărui, îĭ zise, căcĭ e în zadar! Eŭ o s'o scot la capăt într'un fel saŭ altul! Dar un lucru mă îngrijește pe mine cu deosibire: te las singură cu maică-ta, fără mijloace saŭ așa ceva... Ce avețĭ să vă facețĭ voĭ?

— Ne trebuie așa de puțin lucru ca să trăim!

— Vorbe!.... Am cumpărat toate astea pentru vr'o patru sute de miĭ de francĭ de la d. Bovchor, unul din ceĭ maĭ marĭ giuvaergiĭ din Paris, care a fost furnisorul mameĭ multă vreme.

Să ducĭ giuvaerele la dînsul și îțĭ va da la sigur treĭ sute de miĭ de leĭ pentru ele.

I-am spus atuncĭ că aceste giuvaerurĭ eraŭ destinate pentru logodnica mea și că pentru nuntă era să cumpăr și altele mult maĭ scumpe.

Acum rămîne să stabilim că acea logodnică eraĭ tu.

Sabina se roși.

— Cînd am crezut că eraĭ în adevăr mort, zise, am scris Genevieveĭ cerîndu-ĭ să ia giuvaerurile îndărăt, căcĭ nu mă credeam în drept să le țin.

Pe Mihaĭ nu-l miră această delicatețǎ din partea Sabineĭ, dar zise:

— Cred că ți-a cerut și ea să le păstrezĭ, nu-ĭ așa?

— Da. Mi-a adresat chiar o scrisoare admirabilă, pe care cred că dacă voiŭ arăta-o d-luĭ Bovchor, acesta nu se va maĭ îndoi de loc în privința personalitățeĭ mele.

— Am să fac și maĭ bine de cît atîta. Am să-țĭ scriŭ o scrisoare pe care ți-aș fi trimis-o cu un comisionar în ziua logodneĭ.

D. Bovchor nu cunoaște scrisorea.

Unde-ĭ hîrtia și cerneala?

Sabina îĭ aduse tot ce cerea.

Mihaĭ scrise numaĭ de cît biletul următor:

«Scumpa mea Sabină,

«Ițĭ trimet niște giuvaerurĭ printre carĭ o salbă de mărgăritare, niște solitarĭ de diamant și un inel. Te rog să le primeștĭ ca o dovadă din parte-mĭ despre dragostea ce mĭ-aĭ inspirat, dragoste care nu se va sfîrși de cît odată cu viața mea.

«Astă-seară înainte de a-țĭ da inelul de aur al căsătorieĭ noastre, îțĭ voĭ pune în deget, în prezența veneratei d-tale mame, inelul de logondă.

Al tăŭ pentru vecînicie

„Mihaĭ Berthier"

Puse scrisoarea în plic și scrise de asupra.

D-reĭ Sabina de Terrenoire.

la Passy.

— E absolut necesar, Mihaĭ, întrebă Sabina cu vocea cam tremurătoare. ca să mă desfac de giuvaerurile astea carĭ m'aŭ făcut atît de fericită?

— Dacă ții să păstrezĭ ceva în amintirea mea, eŭ cred că e de ajuns inelul.

Vă las acĭ în Paris străine, fără cunoștințĭ și poate chiar cu dușmanĭ, adică aĭ meĭ. Fără mijloace, ce-o să vă facețĭ?

Venitul de la baniĭ ce veĭ lua pe giuvaerurĭ nu va fi mare treabă, dar vă va împedica să murițĭ de foame.

M'aĭ înțeles, iubita mea?

— Te voiŭ asculta, îĭ zise.

— Alt-ceva: vreaŭ să poveștești mameĭ tale tot ce s'a petrecut astă-seară între noĭ.

— Toate dorințele tale vor fi chiar de astă-zĭ regula absolută a vieței mele.

— Incă o rocomandație am să-țĭ maĭ fac:

Țĭ-am povestit cuĭ am să mulțumesc pentru scăparea mea. Bastien și-a pus în joc pentru mine, pîinea femeieĭ și a copiilor săĭ.

— Unde locuiește, întrebă Sabina.

Mihaĭ îĭ dete adresa femeieĭ luĭ Bertier.

— Bastien va fi de-acuma un prieten pentru mama și pentru mine și nu le va lipsi nimic.

Pendula sună cincĭ ore.

— Trebuie să ne despărțim, zise Mihaĭ. Dar aĭ încredere în mine... Ițĭ jur pe mormîntul mameĭ mele că înaintea luĭ Dumnezeŭ, tu eștĭ femeia mea. Mă voiŭ întoarce și nu ne vom maĭ despărți nicĭ odată, orĭ-carĭ ar fi evenimentele ce mi se vor întîmpla pe acolo, orĭ-carĭ vor fi obstacolele ce-mĭ vor eși înainte. Numaĭ moartea mă poate despărți de tine,

O îmbrățișă s'o înăbușe și nu se putea zmulge din brațele sale...

— Staĭ, îĭ zise ea, mama ne va bine-cuvînta, ne va ierta... Și veĭ pleca la noapte tîrziŭ!...

— Ar fi o nebunie, zise Mihaĭ. Fuga mea se va descoperi peste zi și Louis Berthier, îndată ce va afla despre aceasta, va pune pe oameniĭ săĭ ca să mă caute. Toate gările vor fi supraveghiate. Vreĭ oare să cad iarășĭ în mîinele lor?... De astă-dată trebuie să știĭ că mă așteaptă moartea.

Ea se ridică îngrozită;

— Oh! nu zise, nu așa!

— Atuncĭ lasă-mă să plec.

Cu tot curajul săŭ o îmbrățișa mereŭ, neputînd să se hotărască la această crudă despărțire.

In sfîrșit, zise de odată:

— Adio! adio! femeia mea.... La revedere!...

Apoĭ, fără să se maĭ întoarcă, scoborî scările ca un nebun.

Sabina căzu pe divan ridicînd mîinile către cer.

D-na de Terrenoire, palidă, se arată pe prag.

— Ah! drăguță zise, iar aĭ petrecut noaptea plîngînd.

Dar ochiĭ Sabineĭ plinĭ de o fericire nebună o surprinseră.

— Ce aĭ? întrebă cu inima strînsă.

— Mamă! strigă Sabina, mamă, Mihaĭ nu-ĭ mort!...

— Ți-aĭ pierdut mințile? strigă Cristina spăĭmîntată.

— Ți-aĭ pierde-o și pentru maĭ puțin lucru!.. Ițĭ spun însă că nu e mort... A eșit chiar acuma de acĭ... și m'a făcut să jur că-țĭ voi spune totul fără să-țĭ ascund nimic!... Mamă!... am să-l maĭ văd!.. Are să se întoarcă, sînt sigură!... fiind că-l ador și trebuie să fiŭ femeia luĭ!...

Căzu în brațele sale, și după cum îĭ făgăduise luĭ Mihaĭ, povesti maĭceĭ sale tot ce se petrecuse între dînșiĭ.

D-na de Terrennoire căzu în genunchĭ și ridicînd la cer ochiĭ săĭ plinĭ de lacrămĭ:

— Iartă-mă, Doamne, că am iertat-o precum am făcut, și nu ne pedepsi pentru greșeala eĭ.

Aŭ suferit atîta amîndoĭ..

SFARȘIT

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale